

ЕМІЛІ ДІКІНСОН

ВИБРАНІ
ТВОРИ

Емілі Дікінсон Вибрані твори

(1830-1886)

«Вибрані твори» Емілі Дікінсон – добірка віршів, у яких гармонійно поєднана філософічність із сугестивністю***. Лірична героїня переконана, що справжній сенс життя – врятувати хоч одну маленьку душу, нести у світ добро, не сумуючи з того, що все минає. Переклад поезій був здійснений видатним українським митцем Дмитром Павличком.

Хистка пелюстка розповита -
Звичайний досвіт серед літа -
Роса в траві — бджола чи дві -
Вігрець як сон — ряхтіння крон -
І я — троянда!

49

Я двічі гинула страждала Молилася щомога
Жебрачкою стояла двічі
Перед дверима Бога!
Два рази янголів послав ти
До мене — на розмову
Граб'їжнику! Банкіре! — Отче!
Я нещаслива знову!

---

¹ Номери творів подано як у Зібранні віршів Е. Дікінсон за ред. Т. Джонсона [The poems, v. 1-3. Cambridge (Massachusetts), 1955].

126

Герой хто бореться прилюдно -
Та доблесніший той
Хто носить у душі Голгофу
Хто в безвісті герой -
Хто гине та його не бачать
Народи — хто на смерть
Іде та жоден край не тужить
Що зір його померк
Ми віримо — в шеренгах рівних
Під вітром льодяним
В сліпучім сніжнім однострої
Йдуть янголи за ним.

214

Неприготований смакую лікер
Із келиха, немов з перлини.
Нема вина такого навіть
В бочках з надрейнської долини.
Я зачарована повітрям,
Захмеліваю від роси,
Що влітку мерехтить в господах,
Де повно світла й синяви.

Коли відходять п'яні бджоли,
Метелики, як сибарити,
Вже від напиту відмовляються,
Я буду якнайбільше пити.
Доки дрімають серафими,
Святі злітають в небо крізь віконце,
Щоб подивитись на п'яничку,
Котрий спирається на сонце.

249

О дикі ночі В шумі вод!
Ті дикі ночі -
Наш клейнод!
Душа — на морі -
Буревій
Та не потрібен
Компас їй
Цієї ночі По плавбі
Я кину якір У тобі!

301

Я думаю Життя Єдине — а страждань
Без ліку на Землі,
Та що з цього?
Я думаю помрем -
Найкращого з людей
Не проминає Смерть,
Та що з цього?
Я думаю в Раю -
Можливо буде краще -
Минеться все боляще -
Та що з цього?

303

Душа сама назавжди вибирає
З ким бути їй -
А потім світ божественний на ключ -
Немов покій -
Як став би імператор на коліна
Коло воріт -
Вона не впустить і його — нізащо -
В священний світ -
Вона — я знаю — вибирає землю